

3 Z rokovania ObZ 4-5 Na misii v Afrike 11 Memoriál Ondreja Holca

O projekte rozvoja školy v Ponikách

Slovenské školstvo je dlhodobo v niektorých oblastiach v poľutovaniahodnom stave. Modernizácia vzdelávania je nevyhnutná, zainteresovaní to dobre vedia, poznajú totiž, alebo mali by poznať, zaktualizáciu obrovského školského systému. Návodov na zlepšenie situácie bolo viac ako dost, ale asi málo presvedčivých. A v obecných novinách sa nebudeme tváriť, že vieme, ako na to. Sebakriticky priznávame, že ďalší, zaručene spoľahlivý liek na bolesti nášho školstva nemáme. Ale prispieť svojou troškou do mlyna, to by sme mohli. Pýtate sa, ako? Novým projektom rozvoja a zvýšenia atraktivity

Základnej školy s materskou školou Štefana Žáryho v Ponikách. Zámer sa formuje od apríla t.r., v máji mu obecné zastupiteľstvo dalo zelenú, no a na začiatku nového školského roka sa projekt rozvoja a zatraktívnenia dostal do života školy. Na podrobnosti sme sa opýtali predsedu Banskobystrického samosprávneho kraja **Jána Lunteru**, koordinátora projektu **Marcela Pecníka**, generálneho riaditeľa Národného lesníckeho centra vo Zvolene **Ľuboša Halvoňa** a riaditeľky ponickkej základnej školy **Márie Janovčíkovej**.

Pokračovanie na str. 2 ►

Chcete spíliť stromy?

Žiadosť o výrub drevín podávajú občania na Obecný úrad Poniky. V žiadosti nesmú chýbať údaje o žiadateľovi, o pozemku, katastrálne územie, druh pozemku, číslo parcely, ak žiadateľ nie je vlastníkom, príkladá sa súhlas vlastníka alebo správcu. Ak žiadateľ nie je vlastníkom celej parcely, predkladá sa aj súhlas spoluvlastníkov a tiež súhlas pozemkového fondu, ak spravuje podiely na pozemku. V žiadosti sa ďalej uvádza špecifikácia dreviny, ktorá sa má vyrúbať, druh, počet a obvod kmeňa vo výške 130 cm. Je potrebné uviesť aj dôvod výrubu.

Správny poplatok za podanie žiadosti je stanovený Zákonom NR SR č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a Sadzobníka správnych poplatkov, položka 160 fyzická osoba 10 eur, právnická alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie 100 eur.

Poplatok je možné zaplatiť v hotovosti do pokladne obce, bankovým prevodom na účet obce Poniky vedený v Prima banka Slovensko, Banská Bystrica IBAN: SK 90 5600 0000 0012 4594 3001, poštovou poukážkou na účet obce alebo priamo platobnou kartou na Obecný úrad Poniky. Správny poplatok je splatný pri podaní žiadosti. Ak nebol zaplatený pri podaní

alebo v určenej sume, je splatný do 15 dní odo dňa doručenia písomnej výzvy správneho orgánu na jeho zaplatenie. Nezaplatenie poplatku je dôvodom na zastavenie konania.

Súhlas na výrub dreviny sa nevyžaduje (cit. § 47 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z. z.):

- na stromy s obvodom kmeňa do 40 cm meraným vo výške 130 cm nad zemou a na súvislé krovité porasty v zastavanom území obce s výmerou do 10 m² a za hranicami zastavaného územia obce s výmerou do 20 m²,
- pri obnove produkčných ovocných drevín, pokiaľ sa výsadba nových stromov uskutoční do 18 mesiacov odo dňa výrubu,
- na stromy s obvodom kmeňa do 80 cm meraným vo výške 130 cm nad zemou, ak rastú v záhradách a záhradkárskech osadách,
- pri bezprostrednom ohrození zdravia alebo života človeka, alebo ak hrozí značná škoda na majetku,
- ak oprávnenie alebo povinnosť výrubu vyplýva z osobitných predpisov,
- ak je výrub preukázateľne nevyhnutný na zabezpečenie starostlivosti o osobitne chránenú časť prírody a krajiny a ak ho vykonáva alebo obstaráva organizácia ochrany prírody,
- ak orgán ochrany prírody vopred písomne určí, že je výrub nevyhnut-

ný na zabezpečenie starostlivosti o osobitne chránenú časť prírody a krajiny,

- na dreviny invázných druhov podľa § 7b ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny,
- na porasty rýchloraštúcich drevín založených na poľnohospodárskej pôde v súlade s osobitným predpisom a plantáže vianočných stromčekov a okrasných drevín,
- na územiach so štvrtým alebo piatym stupňom ochrany, kde je výrub drevín zakázaný.

Ten, kto dreviny vyrúbe z dôvodu obnovy produkčných ovocných drevín alebo bezprostredného ohrozenia zdravia či života človeka alebo pri hrozbe vzniku značnej škody na majetku (§47 ods. 4 písm. d) zákona 543/2002 Z. z.), je povinný to písomne oznámiť a zároveň preukázať splnenie podmienok na výrub dreviny najneskôr do 5 dní od uskutočnenia výrubu (§ 47 ods. 6 zák. 543/2002 Z. z.) na Okresný úrad Banská Bystrica, odbor starostlivosti o životné prostredie, Námestie Ľ. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica.

Pod bezprostredným ohrozením zdravia alebo života človeka alebo značnou škodou na majetku sa rozumie ohrozenie spôsobené najmä

Wifi sieť pre teba

Vo februári tohto roka sme v rámci operačného programu 311000 – *Integrovaná infraštruktúra* požiadovali o poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Úrad vlády odpovedal kladne a v septembri sme podpísali zmluvu. Celková výška prostriedkov je 10 500 eur, z čoho obec zaplatí 525 eur. V rámci projektu vybudujeme na verejných miestach sedem prístupových bodov s bezplatným pripojením pre občanov a návštevníkov obce Poniky k širokopásmovému internetu s minimálnou rýchlosťou 30 Mbit/s. Prístupové body wifi sú na miestach: Námestie Mateja Kosca – KD Ponická Lehôtka, Kultúrny dom Poniky, Námestie Š. Žáryho Poniky, Ihrisko na Hore doliní Poniky, Námestie Pod Krížom Ponická Huta, ZŠ s MŠ Š. Žáryho Poniky a Obecný úrad Poniky.

Na poskytovateľa internetu prebieha verejné obstarávanie, preto náklady na prevádzku nie je možné vyčíslť. Po ukončení obstarávania dáme uvedené prístupové body do užívania.

Pavol Ondrejko,
prednosta OcÚ

Pokračovanie na str. 2 ►

O projekte rozvoja školy v Ponikách

► Pokračovanie z 1. strany

V Banskobystrickom kraji máme 516 obcí. Prečo padla voľba práve na Poniky?

J. Lunter: Aj keď pochádzam z rázovitej a známej horehronskej obce Telgárt, dlho už žijem a pôsobím v Banskej Bystrici. Preto obec Poniky poznám ako jednu z najznámejších v tomto okrese, či regióne. V jednom z rozhovorov mi Marcel Pecník, riaditeľ Stredoslovenského múzea, ktorý sa aktívne zaoberá aj rozvojom vzdelávania, navrhol účasť na projekte, ktorý pripravuje v oblasti rozvoja školstva „zdola“. Od začiatku navrhoval práve Poniky. Nebol žiadny dôvod spochybňovať, práve naopak. Veľmi ma to zaujalo. Osobne podporujem, i v rámci BBSK podporujeme rozvojové aktivity v širokom spektre možností. Na jar tohto roku som sa zúčastnil na výbornej akcii – išlo o sadenie stromov v lese pri obci, kde deti základnej školy spolu s členmi miestneho Zväzu protifašistických bojovníkov i dobrovoľnými hasičmi obnovovali les. Prešli sme obcou, okolitou prírodou, videl som zmysluplnú aktivitu a vlastne tam sme symbolicky ohlásili začiatok projektu rozvoja školy. Skutočne sa mi to páčilo a držím palce.

M. Pecník: Poniky sú miestom, kde mám svoje korene po starej mame. Mám vzťah k obci aj prostredníctvom novej monografie, ktorú sme o Ponikách v minulom roku pripravili s kolektívom spoluautorov i spolupracovníkov. Počas práce na knihe som sa hlbšie oboznámil aj so situáciou a rozvojovým potenciálom miestnej školy. V ňom vidím veľa možností. Z pozície riaditeľa združenia InTech v Žiari nad Hronom, ktoré je združením zamestnávateľov, samosprávy a školstva a zriaďuje strednú odbornú školu, ktorá prešla zásadnou reformou a dnes je v svojom segmente najlepšou na Slovensku, som získal skúsenosti, ale aj odvahu meniť veci k lepšiemu. Zatiaľ s tým aj v miestnej škole mi prišlo ako dobrý nápad.

L. Halvoň: Národné lesnícke centrum predstavuje na Slovensku najvyššiu autoritu v oblasti lesníckej odbornosti po všetkých stránkach. V portfóliu našich činností sa dlhodobo nachádza aj lesná pedagogika a rozmanité aktivity zamerané na budovanie pozitívneho obrazu o les-

níctve smerom k širokej verejnosti. S Marcelom Pecníkom sme už dlhšie viedli rozhovory o spolupráci v tejto oblasti. Obec Poniky má školu, je ukotvená v krásnej prírode, kde les tvorí jej prirodzený súčasť, má certifikované fungujúci obecný podnik lesov, poľovnícke združenie a ďalšie organizácie ochotné spolupracovať. Po rokovaní s vedením obce som nadobudol presvedčenie, že v Ponikách chcú venovať pri rozvoji školy pozornosť aj prezentáciám lesníckej problematiky. Tam, kde sú vytvorené podmienky na realizáciu dobrých projektov, tam z NLC radi pridáme ruku k dielu.

Ako vyzerala príprava, hľadanie možností, kontaktov, vyskytlo sa niečo mimoriadne, neočakávané...?

M. Pecník: Počas tvorby publikácie sme sa v obci zaoberali rôznymi témami, okrem iných sme hovorili aj o škole. Padol návrh, aby sme začali viac pomáhať škole v jej rozvoji. Som veľmi rád, že v iniciatíve pokračuje aj nové vedenie obce. Rámcovo som východiská projektu pripravil v oblastiach o lese a prírode, tradíciách a lokálpatriotizme, občianskej a spoločenskej gramotnosti. Pre všetky som vytipoval najlepšie spolupracujúce subjekty v obci i mimo obce. Následne vec podporilo i obecné zastupiteľstvo, vznikla pracovná skupina a ideme na to. Oslovujeme postupne potenciálnych spolupracovníkov i podporovateľov. Teší ma, že neodmietajú a chcú ísť do toho s nami. Spoločne tak môžeme vytvoriť v oblasti základného a materského školstva ďalší inšpiratívny príklad rozvoja pre celé Slovensko. Začínáme lesníctvom, lesem a ochranou prírody.

Čo očakávate od zavedenia projektu do školskej praxe?

M. Pecník: Jednoznačne očakávam pomoc škole v jej ďalšom rozvoji s využitím potenciálu, ktorý na to má. Rozvoj školy je úzko prepojený aj s rozvojom obce samotnej. Tiež očakávam príjemnejšie a efektívnejšie prostredie pre učiteľov i žiakov. No a do mozaiky slovenského školstva, ak sa nám veci budú dariť, jeden zaujímavý dielik, ktorý ukáže nielen v obci, ale aj širšie, ako sa veci dajú posúvať dopredu.

L. Halvoň: Do projektu sme sa v rámci NLC radi zapojili s očakávaním využitia nášho odborného potenciálu v prospech vecí. Les je bohatstvom našej krajiny, o ktoré sa treba dnes i v budúcnosti riadne starať, poskytuje nám viac, ako si vo

víre každodenného života dokážeme predstaviť. Procesy, ktoré sa v lese odohrávajú, sú aj symbolom procesov trvalej udržateľnosti, čo je dnes mimoriadne dôležitá téma. Aj o nej treba hovoriť. Les, práca v ňom, procesy ako výsadba, starostlivosť, hospodárenie, využívanie jeho funkcií, výskum i ochrana sú celospoločensky zásadné. A to by si mali uvedomovať ľudia už od detského veku.

Ako konkrétne si máme predstaviť inovatívne, inšpiratívne a motivačné prvky pre učiteľov a žiakov?

M. Pecník: Učiteľia by mali žiakov viesť k získavaniu poznatkov a skúseností okrem tradičných osvedčených postupov aj inováciami. Plánujeme zaviesť častejšie prezentácie odborníkov, dopĺňanie učebných materiálov a pomôcok, zavádzanie nových procesov a spôsobov do vyučovania, širokú spoluprácu s renomovanými organizáciami, zatraktívnenie interiérov a exteriérov školy a chceme tiež budovať značku a meno školy.

L. Halvoň: NLC poskytne svojich odborníkov, ktorí prídu do školy „akoby zvonku“ a zatraktívnia vyučovací proces napríklad tým, že sa podelia o svoje poznatky, ale predstavujú aj najmodernejšie technológie, s ktorými pracujú. Budú tiež pri tvorbe jednotlivých vzdelávacích, prezentačných i zážitkových prvkov, ktoré v rámci projektu budú realizované.

M. Pecník: Svoje finančné možnosti má samozrejme samotná škola, avšak som veľmi rád, že aj obec ako zriaďovateľ sa rozhodla ďalšími financiami projekt podporiť. Obecná škola vytvára vždy klímu pre život a jeho kvalitu na pozadí toho, čo konkrétne a akým spôsobom deti vyučuje. Aké je školstvo, takú máme a budeme mať spoločnosť. No a samozrejme, očakávame peňažnú i nepeňažnú participáciu od spolupracujúcich subjektov. Presné rozpočty sa tvoria a odvíjajú od konkrétnych aktivít.

Do projektu ste zahrnuli zaujímavé aktivity, nemôžu sa však uskutočniť kedykoľvek, sú závislé od ročného obdobia a počasia. Čo z pripravovaných plánov stihnute, dajte tomu, do Vianoc.

M. Pecník: Ešte do konca roka by sme chceli v spolupráci s BBSK a Okresným úradom v B. Bystrici sprostredkovať návštevu žiakov v organizácii verejnej správy spojenú s exkurziou a vysvetlením fungovania. Okrem toho by sme radi zorganizovali aktivity lesnej pedagogiky v spolupráci s NLC, prípravu vizuálu detského náučného chodníka pre MŠ,

projekt výsadby v okolí ZŠ, založenie klubu mladých priateľov prírody, lesa a poľovníctva.

L. Halvoň: Aktivitu, ktoré uviedol p. Pecník, sme pripravení podporiť a už v tomto období ponúkneme škole konkrétne personálne i materiálne možnosti ako sa vieme zapojiť. Som rád, že náš potenciál sa využije v súradniciach potrieb školy, nie iba podľa našej ponuky. Spolupráca by mala byť o symbióze a tú sa budem za nás snažiť nastaviť tak, aby bol projekt prospešný pre školu, obec i pre nás.

Budúcoročná jar k vám akiste bude žiľlivejšia vzhľadom na množstvo aktivít v prírode. Mohli by ste niektoré spomenúť?

M. Pecník: Určite áno. Napríklad učenie v prírode (nielen o lese), zúšľachtenie okolia školy vytvorením malého arboréta s mini geoparkom, o ktoré sa budú starať aj žiaci, vytvorenie lesného náučného chodníka v záhrade materskej školy, vychádzky a exkurzie v okolí ale aj ďalej, aktivity klubu mladých priateľov prírody a poľovníctva a podobne. Už teraz pracujeme na ich príprave v spolupráci so školou, obcou a ďalšími subjektmi.

Ako sa na projekt rozvoja a zvýšenia atraktivity základnej školy pozerá jej riaditeľka Mária Janovčíková?

V poslednom čase bojujeme s tým, že žiaci strácajú záujem o učenie, preto treba k nim a k učeniu pristupovať inak. Moje dlhoročné skúsenosti hovoria, že deti majú rady netradičné vyučovanie, hlavne zážitkové učenie. S myšlienkou lesnej pedagogiky sme sa pohrávali už dávnejšie, preto sme uvítali možnosť zapojiť sa do spomínaného projektu. Profesionáli z lesníckeho sektora môžu deťom sprostredkovať nové skúsenosti a poznatky mimo tradičného školského prostredia, a to v lese. V takomto učení sa stáva les špecifickým didaktickým prostriedkom, ktorý nám pomôže naplňovať konkrétne ciele niektorých vzdelávacích oblastí v našom vzdelávacom programe. Ten náš je zameraný na regionálnu výchovu a zdravý životný štýl. Keďže región Poník je bohatý na tradície, nachádzajú sa v ňom rozsiahle lesy, fungujúci lesný podnik, s podporou vedenia obce sú Poniky a naša škola ideálne miesto na naplňovanie zámerov projektu. Ja verím, že zmeníme pasívne vyučovanie, odstránime mechanické odpisovanie poznámok z tabule a z pasívneho žiaka, ktorý len prijíma informácie, vyformujeme žiaka, ktorý bude myslieť sám za seba.

Rozhovor pripravila
Rozmária Ďurovčíková

Chcete spiliť stromy?

► Pokračovanie z 1. strany

nepredvídateľnou alebo neodvratiteľnou udalosťou nezávislou od ľudskej vôle. Ide najmä o úder blesku, povodeň, zemetrasenie, smršť, zosuv pôdy a eróziu, ako aj o suché a odumreté stromy nachádzajúce sa na

miestach, kde môžu ohroziť zdravie alebo život človeka, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Tretný zákon v § 125 stanovuje, že malou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca čiastku 266 eur a značnou škodou

sa rozumie čiastka dosahujúca najmenej stonásobok tejto čiastky.

Vzor tlačiva je aj na webovom sídle obce www.poniky.sk.

Pavol Ondrejko,
prednosta OcÚ

Slovenský deň kroja

Druhý ročník podujatia sa konal 7. septembra v Banskej Bystrici.

Rovnako ako vlani, aj tento rok sa niesol v znamení krásy krojov a tradícií z rôznych regiónov. Krojovaný sprievod, ktorý sa považuje za unikátny, sa začal pri Pamätníku SNP, prešiel Národnou ulicou a pokračoval na Námestie SNP, kde sa jed-

notlivé regióny prezentovali. Medzi krojmi z rôznych kútov Slovenska sa vynímal aj náš s krásnymi a neprehliadateľnými partami, ktoré sú súčasťou tradičného ponického odevu. Party sú nesmierne fotogenicným kúskom, nie div, že na ne mierili svoje objektívy mnohí fotografi. Napriek tomu, že počasie nebolo celkom podľa našich pred-

stáv, snažili sme sa prezentovať naše kroje v plnej kráse so všetkým, čo k tomu patrí. Na javisku počas krátkej prezentácie obce moderátori Maľko Budaj a Miška Mrázová zanútili pesničku Zdola ponickýho mlyna.

Rada by som sa poďakovala manželom Koleničkovcom z Ponicej Lehôtka, ich dcére Erike Smädovej,

Adriane Piarovej, Maruške Janovčikovej a našej mládeži v zastúpení Maľka Budaja, Patrika Šávoltu a Mišky Mrázovej za to, že prišli a pripojili sa k peknej myšlienke, čím potvrdili, že dedičstvo starých otcov a materi treba zachovávať a posúvať ho z generácie na generáciu.

Katarína Piarová

Z rokovania obecného zastupiteľstva

Zastupiteľstvo obce Poniky na svojom 6. zasadnutí 9. októbra 2019

Zobralo na vedomie

Uznesením č. 65 Informatívnu správu o aktivitách starostky obce.

Uznesením č. 66 Informatívnu správu o čerpaní rozpočtu v období 1.1.2019 - 30.9.2019.

Uznesením č. 69 A) Informáciu o nakladaní a hospodárení s majetkom obce v OPL, spol. s r. o. Poniky.

Uznesením č. 67 A) Príkaz starostky obce Poniky na vykonanie riadnej inventarizácie majetku, záväzkov a rozdielu majetku a záväzkov obce Poniky za rok 2019.

Uznesením č. 71 A) Diskusný príspevok poslankyne Oľgy Kosovej o veľkých investičných akciách v obci – Dom pre seniorov, vybudovanie chodníkov na Dolnej ulici a IBV v lokalite Roveň Poniky.

Uznesením č. 71 B) Starostke obce zvoliť verejné zhromaždenie občanov vo veci prerokovania plánovania veľkých investičných akcií v obci – výstavba Domu pre seniorov, vybudovanie chodníkov na Dolnej ulici a IBV v lokalite Roveň Poniky, a to v termíne najneskôr do 31. 3. 2020.

Uznesením č. 71 C) Diskusný príspevok poslancov ObZ Ing. Vladimíra Farkaša a Ladislava Šteca o znečistení lokalít určených na zber triedeného odpadu vo všetkých čas-

tiach obce Poniky, ako aj problémov s vyvázaním odpadu zo strany firmy Marius Pedersen avizovaných občanmi.

Uznesením č. 71 D) Diskusný príspevok poslankyne ObZ JUDr. Veroniky Poliakovej o rekonštrukcii cesty Poniky – Ponická Lehôtka, úpravy a rozšírenie cesty na uliciach Hriadky a Hlinku a revitalizácie mostíka medzi ulicami Hriadky a Hlinku.

Uznesením č. 71 E) Diskusný príspevok poslancu ObZ Ing. Petra Matulu o znehodnotenej tabuli - označenia časti obce Ponická Lehôtka, ako aj schátraných železných plotov pred otočkou autobusov Ponická Lehôtka, lokalita Mestský sad a potreby ich odstránenia.

Schválilo

Uznesením č. 67 B) Príkaz starostky obce Poniky na vykonanie riadnej inventarizácie majetku, záväzkov a rozdielu majetku a záväzkov obce Poniky za rok 2019.

Uznesením č. 68 Prevod nehnuteľnosti pozemku KN „C“ 1362/3, druh pozemku zast. plocha, s výmerou 15 m², vytvorený z pozemku KN „E“ 8612/1 geometrickým plánom č. 32010087-28/2019, over. 26.9.2019 v sume 10 eur za m². Kúpna cena pozemku za výmeru 15 m² predstavuje sumu 150 eur.

Uznesením č. 70 A) Vypracovanie zmien a doplnkov k územnému plánu sídelného útvaru Poniky

Odporučilo

Uznesením č. 69 B) Starostke obce prerokovať na najbližšom zasadnutí obecného zastupiteľstva v Ponikách v decembri 2019 výšku nájomného OPL, spol. s r. o. Poniky v prospech obce Poniky pre nasledujúce obdobie a komplexne prehodnotiť súčasnú platnú zmluvu.

Uznesením č. 70 B) Starostke obce konať vo veci prípravy zmien a doplnkov k územnému plánu sídelného útvaru Poniky.

Uznesením č. 72 A) Komisii školstva, kultúry a športu pri ObZ v Ponikách prerokovať ďalšie fungovanie ŠK OPL Poniky a správu predniesť na najbližšom zasadnutí Obecného zastupiteľstva v Ponikách

Uznesením č. 72 C) Starostke obce čo najskôr uskutočniť rokovanie so zástupcom Evanjelickej cirkvi a. v. v Ponikách ohľadne riešenia havarijného stavu rodného domu Štefana Žáryho, opílenia líp na evanjelickom cintoríne a majetkovo-právneho vysporiadania pozemkov pod evanjelickým cintorínom v Ponikách.

Uznesením č. 72 D) Starostke obce zvoliť pracovné rokovanie s výborom ŠK OPL Poniky, ako aj s členmi futbalového tímu o ďalšom fungovaní, perspektívach a financovaní klubu.

Uznesením č. 72 E) Starostke obce zvoliť verejné zhromaždenie s cieľom zvýšiť osvetu občanov o možnostiach kompostovania a lik-

vidácie biologických odpadov za pomoci odborníkov.

Uložilo

Uznesením č. 69 C) Konateľom OPL, spol. s r. o. Poniky predkladať informatívnu správu o nakladaní a hospodárení s majetkom spoločnosti na každé zasadnutie obecného zastupiteľstva a v termíne najneskôr do 30.6.2019 predložiť správu o pozitívnych hospodárskych výsledkoch OPL, spol. s r. o. Poniky.

Uznesením č. 70 B) Starostke obce konať vo veci prípravy zmien a doplnkov k územnému plánu sídelného útvaru Poniky.

Uznesením č. 72 C) Starostke obce čo najskôr uskutočniť rokovanie so zástupcom Evanjelickej cirkvi a. v. v Ponikách o riešení havarijného stavu rodného domu Štefana Žáryho, opílenia líp na evanjelickom cintoríne a majetkovo-právneho vysporiadania pozemkov pod evanjelickým cintorínom v Ponikách.

Uznesením č. 72 D) Starostke obce zvoliť pracovné rokovanie s výborom ŠK OPL Poniky, ako aj s členmi futbalového tímu o ďalšom fungovaní, perspektívach a financovaní klubu.

Uznesením č. 72 E) Starostke obce zvoliť verejné zhromaždenie s cieľom zvýšiť osvetu občanov o možnostiach kompostovania a likvidácie biologických odpadov za pomoci odborníkov z danej oblasti.

Misijná práca na čiernom kontinente

Keď mi Veronika Pažitná z Ponickej Hutý ukazovala v mobile snímky usmiatech afrických detí, vynorila sa mi v obrazovej pamäti fotografia, ktorá obletela svet. Zobrazuje skupinku pygmejských detí v Burundi, ktoré prežívajú len vďaka tomu, že v rámci slovenského nutričného programu dostanú raz denne najesť. Fotka s hlbokým posolstvom vznikla počas nakrúcania dokumentu o práci slovenských misionárov v rámci projektu Vysoké školy zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave a v súťaži Slovak Press Photo vyhrala Grand Prix 2016, jej autorom je Ivan Holub.

Lekár Vladimír Krčméry, zakladateľ školy, v tejto súvislosti v jednom rozhovore povedal, že jedlo, ktoré mali vtedy hladné deti na tanieri, získavali vďaka akcii Kozy pre Afriku: „Každý týždeň kúpime jednu kozu, mäso udušíme a dávame ho deťom s ryžou. Jedla rukami, pretože v živote nevideli príbor. Pociť, keď vidíme tie deti jesť, sa nedá ničím nahradiť. To je šanca, že sa nedostaneme do večného zatratenia, že z neho máme šancu ujsť.“

V škole, ktorá má dnes misijné humanitárne projekty v pätnástich krajinách na všetkých kontinentoch (okrem Severnej Ameriky a Austrálie), študuje aj Veronika Pažitná. V druhom ročníku štúdia na katedre misiologie sa zapojila do projektov, začiatkom roku 2017 odišla do južnej Afriky, do Lesotha. Prežila tam osem mesiacov, po návrate pokračovala v štúdiu a potom opäť vycestovala – do Kene – na poldruha roka. Pár týždňov pobudla doma a momentálne je znovu v krajine, ktorá sa stala atraktívnou turistickou destináciou aj pre niektorých cestovateľov Slovákov. Pre 24-ročnú Veroniku má však Keňa inú podobu.

Aké úlohy máte na starosti, ako vyzerajú dni a týždne na misii?

Našou prioritou je humanitár-

Študentka pomáha vzdelávať africké deti

▲ Štátny sviatok na počesť Moshoshoe, zakladateľa kráľovstva Lesotho. Deti v tradičnom oblečení súťažia medzi sebou v tanci. Je to celodenný festival pre základné školy, kde si tiež pripomínajú svoju minulosť.

na a rozvojová činnosť. V Lesotho – v dedine Ha Buasone vzdialenej asi 20 km od hlavného mesta Maseru – sa staráme o siroty. Čo sa týka denného harmonogramu, tu je to trochu voľnejšie, záleží na konkrétnej situácii. Pre deti sme matkami, sestrami, kamarátkami, učiteľkami, vychovávateľkami. Robíme, čo treba, kupujeme stravu, riešime zdravotné, rodinné aj školské problémy.

V Keni (v Malindi) máme rozbehnutý sociálny projekt, edukačný a HIV mobilnú kliniku. V dennom centre sú polosiroty aj siroty, ktorých rodičia zomreli na AIDS, robíme od ôsmej do osemnásť hodiny. Staráme sa o dvesto detí, ktorým

chýba základné vzdelanie. V Keni som bola jediná Slovenka, pol roka som mala kolegyňu a teraz (od septembra, pozn. red.) budeme opäť dve, ja však zostanem o šesť mesiacov dlhšie.

Ako v Keni vyzerá školstvo?

U nás doma máme krásne školy, triedy, učebnice... V Keni stále niečo menia, zavádzajú nové pravidlá, no rodičia nemajú prostriedky na knihy, ani na perá. Keď treba navštíviť lekára, nemajú ani dve eurá na cestu do nemocnice, nieto ešte na školné.

Ako by ste charakterizovali tamojšie deti, aký vzťah ste si navzájom vytvorili?

V Lesotho, v sirotinci, sú deti od dvoch do osemnásť rokov ako u nás. Máme štandardný vzťah, deti sú na nás zvyknuté, ale keď nám sociálny úrad pošle nové dieťa, na začiatku je bojazlivejšie, má odstup, ťažšie sa s ním komunikuje. Na druhej strane sú veľmi skromné, od narodenia poznajú len chudobu, nevedia, ako vyzerá susedná dedina či mesto. Nikde inde nechodia. Napriek veľkej biede sú to deti ako v hoci ktorej inej krajine a ako všetky deti, aj tie africké, sa rady hrajú. Najobľúbenejší je futbal. Keď nemajú loptu, vynájdu sa, urobia si hrču z igelitových obalov,

obviažu lankom alebo trávou a hrajú s tým aj vybijajú. Tešia sa aj z malého darčeka, spoločenských hier, kariet, už poznajú Človeče, nehnevaj sa aj Čierneho Petra. Plyšové zvieratká, vzhľadom na nedostatočnú hygienu, im nenosím.

Pre nás všetkých je prirodzené prejavovať lásku darčekom, lebo obdarovaní sa cítia výnimočne a darčekom hovoríme, že na nich myslíme a máme ich radi.

Deti sú šťastné, keď cítia, že ich podporujete, že na ne niekto myslí, že sa o ne niekto stará. Vo svojom živote nezažívajú výnimočné situácie, preto aj malý darček je spôsob, ako ich potešiť, osvedčili sa napríklad rôzne nálepky, pexeso, farbičky, ceruzky, knižky, spoločné hry pre všetky deti v triede. V takom prípade im hovoríme, že darček poslal sponzor a že sa s ním majú podeliť s ostatnými. Vždy im niečo zo Slovenska prinesiem, najčastejšie cukríky, drobné hračky, teraz som pre ne vymyslela lampióny šťastia, tak som zvedavá ako budú reagovať, lebo to nikdy nevideli. Na druhej strane, ak sa dozvedia, že odchádzam domov, začnú vymýšľať, čo by som im mohla priniesť. Chceli napríklad mobily, bicykle..., ale požiadali ma aj o dáždňík, ktorý je v niektorých častiach roka nevyhnutnosťou (obdobie intenzívnych dažďov trvá od marca do mája a kratších od novembra do decembra, pozn. red.). Pýtajú si aj niečo na jedenie, lebo doma nič nemajú. U nás niekedy s úsmevom zvykneme hovoriť, že chladnička je prázdna. Oni však nemajú ani na základné potraviny. Je tam veľmi veľa podvyživených a chorých detí, štatistiky uvádzajú, že 10 miliónov afrických detí je nakazených vírusom HIV, v subsaharskej Afrike je AIDS najčastejšou príčinou smrti vo veku 15 až 49 rokov, smutný je aj údaj, že 80 percent ľudí nakazených vírusom HIV tvoria ženy. Často sa stáva, že deti jednoducho neunesú ťarchu svojho krátkeho a ťažkého života. Taká ja realita. Strata dieťaťa

▲ Everlyne, Faith a Tabitha v Malindi. Čez projekt Dvojfarebného sveta a Univerzity sv. Alžbety sa uhrádzajú všetky náklady spojené zo školou, vrátane uniformy a pomôcok.

▲ Každodenné doučovanie v Malindi. Často ani učitelia nevedia deťom vysvetliť základné veci. Počas víkendů mávajú deti aj počítačové lekcie.

► bolí, ale podľa mňa to nepocítujú tak dramaticky, ako by sme si mysleli, umieranie je takpovediac na dennom poriadku. Navyše je tam veľa slobodných mamičiek. Viem o prípade, keď otec mal 29 detí s rôznymi ženami. Preto sa slobodné matky majú čo obracať, musia pracovať, aj na poli, alebo umývajú riady. Chodia od dverí k dverám a pýtajú sa domáчих, či nepotrebnú niečo opraviť. Je celkom bežné, že starší súrodenci sa starajú o najmenších.

Bývajú v malých hlinených chatkách s palmovými listami namiesto strechy, vo vnútri na zemi je takisto hlina, ak majú matrac na spanie a sieťku proti komárom, považujú to za zariadený dom (*Keňa ako tretia krajina na svete začala testovať prvú očkovaciu látku proti malárii, ktorú*

▲ *Dievčatá Rapelang, Lerato, Kamohelo, Litebo, Lemohang pred základnou školou v Lesotho počas obedňajšej prestávky. Jedla na zemi, jedlo im zabezpečuje škola. Často je to len obyčajný „pap“ – kukuričná kaša.*

prenášajú komáre, toto infekčné ochorenie si každoročne vyžiada približne 430 tisíc životov, prevažne afrických detí do päť rokov, uviedla o.i. 13. septembra TASR). Celý príbytok tvoria dve miestnosti, v jednej bývajú rodičia, v druhej deti, v horšom prípade sa v jednej izbe tlačia všetci. Kuchyňou je vlastne pahreba pred domom – tam sa varí. Žiadne spotrebiče ani príbory... Vodu si chodia nabrať do studne vzdialenej aj niekoľko kilometrov. V minulosti bol v studniach a okolo nich veľký neporiadok, špina, odpadky, teraz je to iné – nádrže sú prikryté a uzatvorené, voda je, samozrejme, poplatná.

Často chodievame do terénu, sami alebo s miestnymi zamestnancami, či už na kontrolu alebo na zisťovanie a oznamovanie informácií o deťoch, ako žijú, aké majú problémy, keďže čo-to prezrádzajú aj výsledky – máme HIV mobilnú jednotku a podľa krvných testov vieme posúdiť, či lieky zaberajú a či ich postihnutí vôbec užívajú. Keď vidíme, že niečo nie je v poriadku, ideme za rodinou a pýtame sa, prečo sa to deje. Stáva sa, že dieťa má oboch rodičov, no nepracujú, lebo sa im jednoducho nechce. Ide o to, aby pomoc dostali

▲ *Každú stredu v Malindi bývajú workshopy s matkami aj starými rodičmi. Učia sa pliesť košíky, laná na posteľ, šit a narábať zo šijacím strojom, vyrábať mydlo... aby si mali za čo kúpiť jedlo.*

tí, ktorí ju najviac potrebujú, predstavte si, že 80-ročná babička sa stará o sedem vnúčat.

Sú chvíle, keď v ďalekom svete doľahne na človeka smútok, lebo tak to už v živote chodí, nie každý deň svieti slnko. Ako to prežívate?

Pravdaže, sú obdobia, keď sa nedarí, keď veci nevychádzajú ako by som chcela. Zväčša sa utiekam k deťom, hráme sa, vymyslím nejakú zábavku, snažím sa myslieť pozitívne aj v neradosných chvíľach. Najhoršie je utápať sa v sebeckých náladách, sebaľúťosti. Keď sú deti spokojné, usmiate, keď dosahujú výsledky, mám radosť. Napríklad keď príde za mnou chalan, ktorý vôbec neštudoval, je v druhej triede základnej školy, hoci má 13 rokov, a napriek tomu, že v rodine neboli peniaze, je najlepši, tak to ma nevýslovne hreje pri srdci, to sú tie svetlé momenty.

Prečo si mladé dievča zvolí takúto formu sebarealizácie, dalo by sa ísť aj ľahšou cestou.

Napĺňa ma to. Pravdupovediac, ani neviem ako som sa k tomu dostala, už od skončenia základnej školy som nad tým uvažovala, potom som išla na strednú zdravotnícku školu. Uvedomila som si, že medicína asi nie je pre mňa, už sa mi nechcelo toľko študovať, tak som objavila školu sv. Alžbety a cez ňu sa mi podarilo robiť to, čo som chcela. Mám rada túto prácu. Na Slovensku

žijeme konzumným spôsobom, tam akoby bolo viac ľudskosti, aj keď nič nemajú, dokážu si pomáhať, navštevujú sa a navzájom podporujú. Keď mamina stratí dieťa, susedia ju prídu rozptýliť, okopú záhradu, snažia sa pomôcť ako vedia, to sú momenty, ktoré ma stále prekvapujú. Predtým som pracovala v bratislavskej nemocnici, bola to krásna robota, ale nenapĺňala ma.

Pôsobiť v misii v odľahlých kútoch čierneho kontinentu je ťažká práca. Prostredie, ktoré človeka doma obklopuje, tam nenájdete. A popritom treba ešte študovať. Dá sa na to všetko zvyknúť?

Určite dá. Možno to vyznie paradoxne, ale na tamajší život som si zvykla ľahšie, je mi to bližšie ako život v dostatku. Je pravda, že mi chýbajú rodičia, sestry, priatelia, ale ostatné veci hmotného charakteru neriešim.

V škole mi dali individuálny plán, nemajú so mnou problém, navyše v Afrike pracujem na školských projektoch, takže mám možnosť robiť to, čo som vždy chcela a popritom študovať. Keď prídem domov, dohodnem si termíny skúšok, a tak sa to pekne strieda. Ešte mám pred sebou dva roky.

Teraz som bola na Slovensku pol-druha mesiaca, záleží na grantoch a na zmluve, ale vychádza to tak, že raz do roka prichádzam domov.

Rozhovor pripravila
Veronika Ďurovičková

▲ *Trieda v súkromnej základnej škole v Malindi. Deťom sme doniesli pravítka a perá.*

Lesothské kráľovstvo

Leží uprostred Juhoafrickej republiky a je jedinou krajinou sveta, ktorej celé územie leží v nadmorskej výške nad 1 000 metrov. Podnebie je netypické pre Afriku, vďaka vysokým nadmorským výškam dosahuje teplota v lete maximálne 30 stupňov, no v zime klesne až na mínus 18. Sneh sa v horách drží od mája do septembra a nachádzajú sa tu aj lyžiarske strediská. Krajina má 2 milióny 200 tisíc obyvateľov (80 percent tvoria kresťania) a je parlamentnou konštitučnou monarchiou. Hlavné mesto - Maseru. Úradný jazyk - angličtina.

Zo štatistiky: priemerná dĺžka života je od 39 rokov (ženy) do 41 (muži), nezamestnanosť 45 %.

Keňa

Prímorský štát vo východnej Afrike pri brehoch Indického oceánu. Susedí s Ugandou, Južným Sudánom, Etiópiou, Somálskom a Tanzániou. Je prezidentskou republikou a hlavným mestom je Nairobi. Najteplejšími mesiacmi sú február a marec, najchladnejšími jún a júl. V zemi je riedka cestná a železničná sieť. Letecká doprava sa rozvíja vďaka cestovnému ruchu – je tu 225 letísk (z toho 15 asfaltovaných). V krajine sa nachádza 35 národných parkov a rezervácií. Najvyšším vrchom je Mount Kenya (5 199 metrov n. m.). 75 % všetkých Keňanov je zamestnaných v poľnohospodárstve a zvyšných 25 % pracuje v továrňach alebo službách. 60 % populácie vyznáva kresťanské náboženstvo, na vidieku prevláda animizmus. Úradným jazykom je angličtina a svahilčina.

Keňa je najväčším producentom kávy v Afrike. Má veľký štátny dlh, ktorý spôsobuje nárast nepokojov, ktoré vyvoláva i vysoká nezamestnanosť (50 %), zvyšovaná utečencami zo Somálska.

Zo štatistiky: na 10 tisíc obyvateľov pripadá 1 lekár, na 1 000 obyvateľov 48 mobilov a 10 áut.

Zdroj: Wikipédia

Mňamkovo

Svet plný vôní a chutí

Naše priateľstvo sa zrodilo ešte v stredoškolských laviciach a trvá dodnes. Ako roky ubiehali, tak nielen my, ale aj naše spoločné záujmy pomaly dozrievajú. Téma varenia a pečenia naplnila dlhé rozhovory pri kávičkách a vymieňanie si receptov sa stávalo našim hobby. Nielen samotné varenie, ale aj používanie nových receptov racionálnej výživy a spoznávanie nových zdraviu prospešných ingrediencií bolo našou obľúbenou témou. Keďže obidve máme za sebou dlhoročnú prácu s deťmi, chceli sme dva svety, ktoré nás naplňujú, spojiť dokopy. A tak sme sa po dlhších úvahách rozhodli, že začneme s deťmi spoznávať svet plný vôní a chutí, ktorý sme nazvali Mňamkovo. Predposledný augustový víkend sme si obliekli zástery a pustili sa do varenia, čím sme položili základy novej tradície u nás na dedine. Nultý ročník sa niesol v duchu talianskej kuchyne, začali sme polievkou a skončili, ako inak, zdravým dezertom, to znamená žiadny cukor, nahradili sme ho medom. Pripravili sme muffiny bez múky a pudíng z čerstvých banánov s chia semiačkami. Pri polievkach ako paradajková a minestrone sme ostali v téme. Nasledovali domáce lasagne, cesto si deti vymiesili, vykrojili na potrebnú veľkosť a uložili

na plech. Samozrejme, že nechýbala ani pravá neapolská pizza Margherita. Popri varení sa deti naučili aj pár zaujímavých faktov o ingredienciách, sú totiž veľmi dôležité a pokrmom dodávajú špecifickú chuť. Niektorí po prvýkrát v živote ochutnali avokádo, iní prvýkrát počuli o chia semiačkach. Nešlo nám len o to, aby si deti v Mňamkove naplnili brušká, ale aby si odniesli kopec zážitkov. Myslím si, že sa nám to podarilo. Teším sa na ďalšie stretnutie.

Katarína Piarová

Deň mlieka

Koncom septembra sa žiaci parlament ZŠ v Ponikách zapojili do akcie Svetový deň mlieka na školách. V ten deň prišli žiaci oblečení v bielych tričkách symbolizujúcich farbu mlieka.

Ako sa z mlieka stane syr? Kto ho spracováva a ako sa dostane do obchodu? Odpoveďou na otázky bol krátky dokument, ktorý si žiaci pozreli na vyučovaní. V snímke *Cesta mlieka* sa dozvedeli, akou cestou musí prejsť mlieko od kravičky až na náš stôl. Mlieko sa predsa nerodí v tetrapakovom obale v supermarkete, jeho cesta sa začína na lúčach, kde kravičky spásajú čerstvú trávu. Všetko má pod dohľadom skúsený bača. Nasleduje každodenné dojenie a odovzdávanie do zberných cisterien mliekarní, kde sa kontroluje a pasteurizuje. Potom sa plní do fľaš, alebo

sa spracúva na syry, jogurty, tvaroh a ďalšie produkty. Žiaci mohli ochutnať kvalitné mliečne výrobky, ktoré poskytli sponzori Koliba a.s., Nika s.r.o., Milsy a.s. a Poľnohospodárske družstvo Lieskovský farmár.

Je všeobecne známe, že príjem mliečnych výrobkov je zdraviu veľmi prospešný. Kto má možnosť, uprednostní domáce produkty pred tými z obchodu, ale v zásade je dôležité pravidelne konzumovať rôzne druhy mliečnych výrobkov.

A my v škole veríme, že aj takéto akcie budú pre žiakov príťažlivé a prispedia k tomu, aby mlieko a mliečne výrobky boli pre nich každodennou samozrejmosťou namiesto energetických nápojov a sladených malinoviek. Mliečny „energetický nápoj“ je predsa malý proteínový zázrak. Tak na zdravie.

Tereza Slivková

Folklór je naša láska

Folklórna skupina Poničan, ktorá už dlhé roky pôsobí v našej obci, je nositeľom a šíriteľom tradícií. Rok 2019 je pre našu skupinu veľmi zaujímavý a plodný, nielen na folklórne akcie, ale aj na nových mladých členov.

Naša autenticita je znakom toho, že sa opätovne vraciame na miesta a ľudia nás odmeňujú potleskom.

Navštívili sme Španiu Dolinu, Priečad, Detvu, Badín, Brusno, Očovú, podtatranské obce Verná, Vikartovce... Prestoovali sme veľa obcí a tancovali na mnohých pódioch. Obrovský dojem v nás zanechalo vystúpenie v Strelníkoch, keď sme v spoločnom programe s domácou FSK Šajbana ako jedna veľká rodina potešili srdcia všetkých milovníkov folklóru, za čo sa nám odvdáčili

veľkým potleskom a úžasnou pohostinnosťou. Vďaka patrí aj Poničanom a všetkým ostatným, ktorí nám prišli zatlieskať na Radvanský jarmok.

V auguste naša FSK prijala pozvanie na Moravu do mestečka Valašské Klobouky. V programe *Setkání muzikantů v Bílých Karpatech* mohli naše krásne piesne, tance i kroje obdivovať aj naši susedia Moravia.

Prežili sme tam nezabudnuteľný víkend s našimi priateľmi Hankou a Ládom Tarabusovcami. Chceme sa poďakovať aj pani starostke a Obecnému úradu v Ponikách, ktorý nám prispel na dopravu a reprezentáciu dotáciou z participatívneho rozpočtu. Veľmi nás teší, že sú medzi nami zanietení folkloristi, ktorí svoj voľný čas venujú krásnej záľube.

Sestry veselé

Posedenie pri spoločnom stole

Stretnutie našich starších spoluobčanov pri príležitosti Mesiaca úcty k starším má v našej obci dlhoročnú tradíciu. Tento rok sme privítali viac ako 90 seniorov. Pozdravila ich pani starostka a o príjemný kultúrny zážitok sa postarali deti z DFS Poničan a naše speváčky z FSK Poničan. Do spevu nám zahrli učitelia ZUŠ Stožok. Nezabudli sme ani na tých občanov, ktorí nás za posledný rok predišli do večnosti a venovali sme im tichú spomienku. V priateľskej atmosfére si naši seniori zaspomí-

nali na spoločne prežité roky a stretli sa s priateľmi, ktorých nevideli možno aj niekoľko rokov, a tak si zo stretnutia a spoločných rozhovorov odniesli dobrý pocit. Už teraz sa tešíme na budúročné posedenie pri spoločnom stole, pri ktorom, aspoň dúfam, nás bude len stále pribúdať. Ale dovtedy sa možno uvidíme na plese, veď aj seniori z Poník – podľa ich vlastných slov – sa radi zabávajú pri hudbe a tanci, takže verím, že neostane len pri nápeade.

Jana Turčanová

Nová telocvičňa

Zhruba pred dvoma rokmi sme v obci podali žiadosť o spolufinancovanie v rámci výzvy ministerstva školstva, no neboli sme úspešní. Rovnako to dopadlo aj druhýkrát, keď sme žiadali o dotáciu 150 tisíc eur. A tak sa obec vtedy rozhodla vybudovať telocvičňu z vlastných prostriedkov nadobudnutých vďaka dobrému hospodáreniu obecného podniku lesov. Vo verejnom obstarávaní bola ako zhotoviteľ vybraná firma DAG Slovakia, a.s., so sídlom v Prešove. Zmluvu sme podpísali vo februári tohto roka. Cena stavby je 660 tisíc eur s DPH. Keďže pri jej osadení sa prišlo na to, že kvôli nepresnosti v katastrálnej mape by zasahovala dva metre do ochranného pásma vysokého napätia, musela sa stavba pred dokončením meniť.

Tento fakt nemá vplyv na cenu, ale predlži termín dokončenia. Pevne verím, že dátum 20.12.2019 sa dodávateľovi podarí dodržať.

Koncept vybudovania telocvične v areáli ponickej základnej školy umožní maximálne využiť existujú-

cu budovu vrátane jej hygienického vybavenia a minimalizovať zabratie pôdneho fondu a energetickú náročnosť školských budov. Medzi nimi je už vybudovaný chodník umožňujúci bezbariérový vstup do telocvične, pred ktorou je aj parkovisko.

Telocvičňa má rozmery cca 30 x 18 m. Najvyšší bod v strede má výšku 8 m. V nižšom prístavku je chodba, kabinet, štyri sprchy, dve chlapčenské a dve dievčenské šatne, dve toalety a cvičebňa. Pôdorys celej stavby je 36 x 19 m.

Úžitková plocha má výšku 676 m², podlahová plocha meria viac ako 567 m², plocha príslušenstva 108 m². Napojenie telocvične na vodovod, elektrinu a kanalizáciu je priamo v areáli školy. Vykurovanie zabezpečí už existujúca kotolňa na drevenú štiepku.

Pavol Ondrejko

Školáci škôlkarom

Posledný septembrový deň zavítali do ponickej materskej školy naši deviatci spolu s učiteľom Matúšom Palovičom.

Neprišli len tak na návštevu. Prišli pomôcť s úpravou detského ihriska. Trinásť statočných deviatkov zobralo do rúk hrable, lopaty i fúriky a hravo si poradili s tonou piesku. Výsledkom ich práce sú dve obnovené pieskoviská pre vďačných škôlkarov a ich učiteľky.

Tešíme sa z takýchto dobrovoľníckych aktivít, najbližšou bude hrabanie listia v škôlke.

Daša Mellová

Fotografia – čaro správneho okamihu

Pred pár týždňami navštívil našu obec fotograf Martin Habánek z obce Ladce. Venuje sa fotografovaniu ľudových odevov z rôznych regiónov. Vďaka nemu, ale predovšetkým vďaka zúčastneným Poníčanom, ktorí pripravili priestory a obliekli sa do sviatočného, pracovného či svadobného kroja, vznikla cenná kolekcia obrázkov. Aby bolo možné verne zachytiť krásu ľudového odevu, výšiviek a vystihnúť život človeka, bolo dôležité pripraviť originálne ponické kroje a autentické priestory. Fotilo sa v prírode, ale aj v posledných zachovaných dreveniciach či iných historicky cenných objektoch, ktoré v Ponikách máme. Vari najosobitejšia je známa drevenica uja Kapustíka. Dôstojné fotografie vznikli aj v priestoroch evanjelického kostola a rímsko-katolíckeho kostola.

Simona Šávoltová, ktorá sa na fotení zúčastnila so svojou rodinou, zhodnotila, že pri fotení vládla pohodová atmosféra. „Snímky sú krásne. Ďakujeme za príjemne strávené popoludnie. Fotky Martina Habánka nám pripomenuli život našich starkých, ako bývali, ako sa obliekali, ako žili... Fotenie v nás vyvolalo pocity radosti, hrdosti a úcty. Veľké poďakovanie patrí Livke a Lacikovi Friederyovcom za ich ochotu a trpezlivosť pri fotení.“

Martin Habánek chodí po slovenských dedinách, aby sa dotkol čriepkov ľudovej kultúry a zistil, ako sa odkaz predkov prenáša na ďalšie generácie. A tak sme ho oslovili.

Navštívil si už mnohé obce, z okolitých možno spomenúť Strelníky, Povrazník, Zvolenskú Slatinu, Hriňovú. Každá z nich je niečím charakteristická. V čom sú Poniky pre teba zaujímavé?

Keď som ešte nič o Ponikách nevedel, v hlave mi rezonovala len pesnička o nich: Ponike, Ponike na

štyri uhlíky, na každom uhlíku, po jednom zbojník. A samozrejme aj báseň Sama Chalupku: Jajže, bože, strach veľký, padli Turci na Poniky, padli, padli o polnoci, jajže, bože, niet pomoci.

Ale pochopiteľne toto nestačilo na to, aby som sa sem vybral a s plnou zodpovednosťou zvečnil vaše krásne ľudové odevy. Popozer

ral som si všetky možné dostupné zdroje fotografií a rozhodol som sa, že Poniky na svojej ceste nemôžem obísť, pretože vaše kroje sú skratka jedny z najkrajších.

Ako sa ti páčia kroje, z ktorých niektoré sa podarilo zachovať v ich pôvodnej podobe zo začiatku 20. storočia?

Veľmi sa mi páčilo, koľko ľudí sa u vás ešte stále rado vracia k tradíciám a histórii. V niektorých dedinách žije už len zopár nadšencov, ktorí udržiavajú krojové umenie pre nasledujúce generácie. V Ponikách to boli doslova desiatky ľudí, žien a mužov. Snažili ste sa mi ukázať krásu ženských, mužských, dokonca aj detských odevov, tiež pracovných, sviatočných i smútočných. Videl som zachované pracovné nástroje i dreveničky. Musím povedať, že som bol vďačný a šťastný, že sa nám spoločnými silami podarilo vytvoriť naozaj krásne fotky. Ľudia boli ochotní vzdať sa svojho voľného času a niektorí si dokonca zobrali aj dovolenku. Veľmi si to cením a teším sa z toho, že sú medzi nami ľudia, ktorí majú vzťah k tradičným hodnotám.

Tvoje fotografie pripomínajú obrazy najslávnejších umelcov. Zachytávaš tváre ľudí v ich prirodzenej kráse a uchovávaš čaro prítomného okamihu. Aj preto majú taký úspech. Kde všade si už vystavoval a aké máš plány do budúcnosti?

S pokorou a vďakou chodím k ľuďom, ktorí majú rovnakú potrebu ako ja – sprostredkovať nekonečnú šikvnosť našich predkov, množstvo vzorov, stehov a farebnú bohatosť výšiviek, spôsob ustrojenia a precíznosť, s akou ku všetkému pristupujú... toto by som chcel zachytiť, kým sa to dá. Ak všetko pôjde podľa mojich plánov, raz z toho bude kniha o krojovom umení Slovenska, nie v ateliérovom prevedení, ale v originálnych interiéroch a exteriéroch, so skutočnými ľuďmi z konkrétnych oblastí a v historických ľudových odevoch. Kým sa mi tento sen splní, snažím sa aspoň vystavovať, zatiaľ sa mi to podarilo v Košeci, Ladcoch, Hriňovej a v Čičmanoch.

Rozprávala sa
Michaela Škamlová

Pozvánka

V evanjelickom kostole v Ponikách bude 13. decembra o 17.00 vianočný koncert.

Po jeho skončení sa pri obecnom úrade budú konať vianočné trhy spojené s prezentáciou výrobkov žiakov základnej a materskej školy. Súčasťou podujatia bude podávanie vianočného punču starostky.

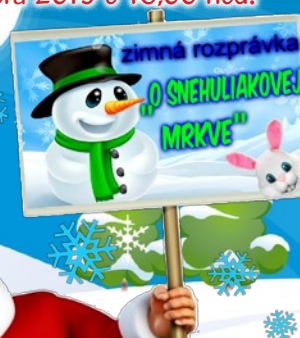

POZVÁNKA

Obec Poniky srdečne pozýva všetky deti a ich rodičov 8. decembra 2019 o 16.00 hod. do sály KD v Poníkovej Lehôtke, kde sa predstavi

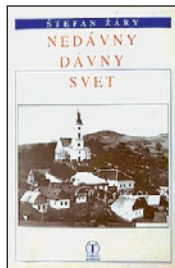
Divadielko z klobúka so zimnou rozprávkou
O snehuliakovej mrkve

Pribeh o hladnom zajkovi, ktorý sa v zime vybral hľadať mrkvu a vďaka tomu si našiel nového kamaráta. Spoločne prežijú veselý príbeh, na konci ktorého sa stretnú s Mikulášom, ktorý všetky deti do 15 rokov obdaruje sladkými darčekom.

Vybrali sme pre vás

Štefan Žáry: Nedávny dávny svet

Kým pôsobil Zechenter-Laskomerský ako banský a lesnícky lekár v Brezne (do roku 1868), navštevoval miesta svojho niekdajšieho detského pobytu dosť často. Spravidla však náhodne a nepravidelne. Jednoducho „naštartoval“ – ako by sme dnes motoristicky povedali – svoj konský vehikel a zamieril k Podbrezovej. Tam, na prípoji z Hornej Lehoty, čakal ho vše jeho starší druh a priateľ Samo Chalupka. S ním potom jachal dolu Hronom do Bystrice, alebo – odbočiac na Mičiné a Dúbravicu – až po samotný ponický chotár.

Správnym centrom raja Zechenterovej mladosti bola železorzudná osada s geografickým názvom Po-

Čítanie na pokračovanie – 4. časť

nická Huta, kde sa spracúval výtážok z kedysi bohatých, no v oných časoch už dosluhujúcich štôlní na Pšeničke, Hlinke, Domašnej a Žiari, zasahujúcim už do hrochotského revíra.

Domov, ani nie päťdesiatka napospol drevených chalúp, a v jednej z nich sídlila aj rudná správa, všeobecne nazývaná „majstrovský dom“. Ponická Huta nemala v svojom strede školu ani kostol. Učiteľ pendloval medzi Poníkami a Hutou ľubovoľne a do božieho stánku sa museli Hutníci štväť tri kilometre na ponickú Stráňu, kde sa vypínal, vlastne krčil, rešpekt vzbudzujúci päťstoročný kostol s drevenou zvonicou.

Tamojšia fara a cirkevná mocnosť oplývala bohatstvom. Teda aspoň svetským. Ponickohutnícka kato-

lická cirkev, počítajúca okolo dvesto veriacich, „vlastnila“ priestannú farskú haciendu: budovy, hospodárstvo, lúky, lesy, salaš.

Ako vidno, duchovný pastier tu nebol závislý od svojich ovečiek, a preto ani príliš nekmásal ich biedne rúno.

V dobe Zechenterových „breznianskych“ návštev pôsobil na ponickohutníckej fare obľúbený kňaz Štefan Záhorský. V byte a kuchyni mal poruke sestru, na hospodárstve šafára a hodne čelade. Práve uňho nás doktor príležitostne prenocoval; pretože u ostatných známych a priateľov – Mateja Kosca či Gabriela Balkovica – odrádzal stisk a núdza. A nad to: brat v Kristu Kosec si na prípad zriedkavého strávenia nôcky vyárendoval brata v Kristu Chalupku.

No pri tarokoch sa už všetci, ka-

tolíci i luteráni, svorne usadili na Záhorského omuškatovanej verande alebo obďaleč pod lipami (Unter den Linden) – ako nazval možno už pred Berlínom niektorý z predchodcov idyllické miesto na kopci, pod ktorým sa rozprestierala veľ'konočným vápnom čisto vybielená dedina.

Zechenter však láskavosť dôstojného pána Záhorského nadmieru nezneužíval. Samo Chalupka si Gustáva doberal, že žiarli na farárov záprah, na jeho hrdý, vyfutrovaný koč a štyroch vrancov, pretože jeho „vizitný“ vozík má vybité perá a jeden z pejkov pokrívka. Kto však lepšie poznal Zechentera, vedel, že uňho nemôže ísť o závisť, ale o hrdosť, snahu byť sebestačný.

Ako plynuli roky, spomínaná generačná garnitúra sa vytratila, vrstovníci pomínali; Poniky začali mládež unikať, ich kontúry sa rozmazávať.

(krátené)

Ponická heligónka

Na podujatie sme sa pripravovali niekoľko mesiacov pred oficiálnym dátumom, ktorý pripadol na sobotu 12. októbra.

Návštevníkov druhého ročníka privítala výstava krojovaných bábik, za čo patrí veľ'ká vďaka všetkým, ktorí bábiky zapožičali a pani Piačekovej, ktorá ich s láskou upravovala.

Úvodnou piesňou *Z ponického kostolíčka* a básňou *Pocťá chotáru* podfarbenou zvukom fujary sme Ponickú heligónku otvorili. V pesmoch programe sa nám predstavili heligónkári z Poník, Strelník, Detvy, Očovej, Dolnej Lehoty, Hriňovej, Kokavy nad Rimavicou, Čierneho Balogu, Zolnej, Banskej Štiavnice, Krupiny a Dolnej Strehovej. Na pódiu sa prezentovali rôzne vekové kategórie.

V prestávkach sa predstavili Ponickí rozkazovači za sprievodu he-

ligonkárov Janka Paloviča a Janka Dúška a tiež Detská ľudová hudba z Poník. Ďakujeme všetkým, ktorí

podujatie podporili a tešíme sa na ďalší ročník.

OZ Drienok Poniky

Naši žiaci opäť úspešní

To, že v atletike žiaci školy dosahujú skvelé výsledky, nie je žiadne tajomstvo. Potvrdil to aj 59. ročník Horehronských hier v atletike žiakov a žiačok základných škôl. Reprezentovalo nás 17 športovcov, ktorí si začiatkom októbra zmerali sily s mladými atlétmi Banskobystrického kraja. 59. ročník priniesol našim žiakom medailovú úrodu. Siahli sme si na stupne víťazov v skoku do výšky – Patrik Šávolt získal zlato, v behu na 60 m sa nám ušla tiež zlatá medaila a opäť ju získal Patrik Šávolt. Medailovú úrodu zakončil Janko Matula, ktorý získal bronzovú medailu v hode kriketovou loptičkou. Treba však pochváliť všetkých pretekárov, aj tých, ktorí nestáli na stupňoch víťazov, pretože v silnej konkurencii dôstojne reprezentovali Poniky.

Mária Janovčíková

Blahoželáme jubilantke

Krásneho životného jubilea sa v septembri dožila pani Anna Piačková, Horná ulica 272/47, Poniky.

Pri príležitosti vzácnych 90. narodenín ju navštívila aj pani starostka a v mene celého vedenia obce jej zblahožela. Ku gratulácii sa pripájame aj my a prajeme najmä pevné zdravie, veľa šťastia, radosť a ešte mnoho rokov strávených v kruhu rodiny. Zároveň jej ďakujeme aj za prácu, ktorú vykonala pre našu obec.

0 aktivitách ZO SZPB

Pri hodnotení našej činnosti za posledné mesiace sa musím vrátiť k výletu koncom júla na trase Skalica – Baťov kanál – Pivovar Wywar. Skalica je krásne mesto, návštevníkom ponúka nevšedné kultúrno-historické miesta, bolo sa na čo pozeráť. Na druhý deň naša cesta viedla na Veľkú Javorinu – na 27. Slávnosti bratstva Čechov a Slovákov. Nadviazali sme nové kontakty, predseda ZO SZPB z Nového Mesta a historik Žaludek nás oboznámili s faktami vzácnymi pre nás a našu organizáciu. V auguste sme sa zúčastnili na celoštátnych oslavách SNP v Banskej Bystrici. Významnú dejinnú udalosť sme si pripomenuli aj v Pohronskom Bukovci, kam chodievame každý rok. Kytice kvetov, ktoré sme položili pri pomníku generálov Viesta, Goliana a pri pomníku padlých, potvrdzujú, že Poničania nezabúdajú

a ctia si ich pamiatku. V septembri niektorí naši členovia dostali pozvanie od ZO SZPB Stred Banská Bystrica na poznávací výlet Veľká Lúka – Muránska planina – Telgárt – Šumiac. Obdivovali sme krásy Slovenska a dozvedeli sme sa aj niečo nové o bojoch v tejto oblasti. Začiatkom októbra sme si pripomenuli 75 rokov, ktoré uplynuli od jedinej partizánskej prehliadky počas SNP, ktorá sa uskutočnila práve v meste pod Poľanou. Na túto slávnostnú udalosť sa prišlo pozrieť veľa obyvateľov Detvy a okolitých lazov. Uprostred obce stála slávobrána s československou, sovietskou a francúzskou zástavou. Oslavy sa konali pod záštitou vládnych činiteľov.

Pamiatku padlých sme si uctili aj na Dukle. Môžem zhodnotiť, že za takú krátku dobu sme toho stihli naozaj dosť a trikolóra na kyticích

dokazuje, že Poničania nezabúdajú.

Nielen potulky a výlety sú našim cieľom. V októbri sme brigádovали na cintorínoch, pri pomníku rumunských vojakov a pomníku na Bóroví.

Naši členovia prišli v hojnom počte. Za to, že sme spoločne spravili kus roboty, im patrí veľké poďakovanie.

Hodnotiacia schôdza základnej organizácie bude 8. novembra v Kultúrnom dome v Ponikách, kde predstavíme plán na budúci rok a zhodnotíme našu činnosť za uplynulý rok.

Mária Magnová,
predsedníčka ZO SZPB

Živá knižnica

Obecná knižnica v Ponikách získala v roku 2019 z Fondu na podporu umenia dotáciu na interiérové vybavenie vo výške 4 500 eur. Peniaze poslúžia na nákup pracovného stola a stoličiek, skrine, taburetiek, regálov a osobného počítača.

Zriaďovateľom Obecnej knižnice je obec Poniky, ktorá v tomto roku prispela na spolufinancovanie projektu čiastkou 1 000 eur z rozpočtu obce.

u. fond
na podporu
umenia

Čo nám dala záhrada

V našej materskej škole sa október nesie v duchu jesene, zberu ovocia a zeleniny, starostlivosti o zdravie... Detičky nosili do škôlky rôzne druhy ovocia a zeleniny, spoločne sme z nich pripravovali ovocné a zeleninové šaláty, na ktorých si deti pochutnávali. Taktiež sme využili plody jesene na výrobu rôznych tek-

vicových strašidiel, patizónových lodí, mrkvových panákov, ikebán, zemiakových ježkov... Deti sa dosť tvorivo vyžili. Naši najmenší kamaráti vytvorili priliepaním listov na výkres leva. Nápadov bolo veľa, no niečo sme si nechali aj na budúci rok. Už teraz sa tešíme.

Jaroslava Berčíková

Uvítanie do života

V septembri bola v Ponikách milá slávnosť. V obecnom úrade sa po dlhšom čase opäť stretli rodičia, starí rodičia, priatelia a známi, aby spolu s nami uvítali do života našich najmenších občanov.

Slávnostná chvíľa patrila Lare Eve Luptákovovej, Oliverovi Mišáni-

mu, Martinke Bukvajovej, Anne Márii Dratnalovej, Erichovi Škvarkovi, Kataríne Kováčovej, Alexandre Sanitrovej a Linde Kúrovej. Spvestrením bol pekný program, ktorý pripravili deti z materskej školy.

Rodičom blahoželáme, detičkám prajeme zdravie a radosť zo života. Vitajte medzi nami!

Memoriál Ondreja Holca

Tohto roku pripadla súťaž na poslednú septembrovú sobotu. Nezasvätení si možno neuvedomujú, aké ťažké je nájsť vhodný termín. Bežeckých podujatí je totiž neúrekom a organizátor musí zohľadniť aspoň akcie v blízkom okolí.

Tento raz sa „riaditeľovania“ ujal Igor Šalko, privítal vyše 120 behuťvých účastníkov. Trochu nás strážila predpoveď počasia, ale nakoniec boli, ako obvyčajne, ideálne bežecké podmienky. Už tradične odštartovala behy Dáška Mellová s deťmi, samozrejme po dôkladnom spoločnom rozcvičení. Nasledoval spoločný štart hobby behu na 3,7 km a hlavného 10 km behu. Bežci vyrazili svižným tempom z ihriska Dolnou ulicou, pokračovali Malou Stráňou cez ulicu Do Hája, nad katolíckym kostolom sa trasy rozdelili.

V rámci hobby behu sa uskutočnili aj majstrovstvá školy v cezpoľnom behu. Najrýchlejším chlapcom bol Juraj Voskár a najrýchlejším dievčatom Ninka Šávoľtová. Jurajovi sa s výborným časom 17:53 podarilo prekonať rekord základnej školy. Ocenenie Najlepší Poničan na hobby trati získali Juraj Ondrejko a Mária Janovčíková.

Hlavný beh už vyžaduje dlhodobú prípravu. Odbehnúť 10 km v náročnom teréne nie je nič pre začiatočníkov, ale zas pri troche snahy sa to dá odbehnúť so ctou. Matej Schieber 37:59, Iveta Furáková 46:09.

Titul Najlepší Poničan na 10 km trati opakovane získali Janka Beňová zo Svetielka nádeje spolu so Štefanom Tešlárom, zdá sa, že vládnú neohrozene.

Záver podujatia spestrila už tradičná tombola domácich výrobcov, ktorá mala opäť veľký ohlas.

Namiesto ďalšieho opisu podujatia som pripravil rozhovor s jedným z aktívnych účastníkov, Ondrejom Veselovským:

Ahoj Ondrej, mohol by si sa nám predstaviť?

Môj pôvod sa rozdeľuje medzi Hornú Oravu, odkiaľ pochádzal môj otec a Rajec, odkiaľ je moja mama. V Rajci som prežil dlhšiu časť detstva a tu sa formoval môj „športový názor“. Už v základnej škole sme boli v kontakte s členmi Maratón klubu Rajec, ktorý dnes organizuje jeden z najúspešnejších a najkrajších maratónov na Slovensku - Rajecký maratón, ale napríklad aj krosové behy - Rajecký Borošovec, či cyklo preteky Medvedí okruh alebo Rajecký duatlon a Rajecký triatlon. Okruh ľudí okolo riaditeľa klubu Paľa Uhlárika učaroval nielen mne ako mladému chlapcovi, ale aj mnohým mojim rovesníkom. Asi aj preto má MK Rajec v súčasnosti veľmi mohutnú základňu plnú schopných organizátorov a športovcov. V kontexte týchto okolností som sa logicky dostal k tréningu a k maratónu. V mojej vcelku plodnej poloprofesionálnej bežeckej kariére som naberá viac ako 50 maratónskych a niekoľko ešte dlhších, 50 až 100 kilometrových skalpov po celej Európe - od Berlína, Florencie, Ríma, Atén cez Krakov, Zermatt až po Kyjev. Párkrát sa mi podarilo dostať sa aj medzi čiernych bežcov do prvej desiatky na maratónoch v Košiciach a Bratislave. Všetko sa však začalo v Rajci, keď som ako dieťa zatúžil aspoň raz v živote vidieť svoje meno vytesané na tabuli

Cena mesta Rajec pre najúspešnejšieho Rajčana na Rajeckom maratóne. Tento sen sa mi splnil päťkrát. Dnes sa o niečo podobné snažíme v Turci, kde s rodinou žijem. V Turčianskych Tepliciach sme založili oddiel TURIEC RUN, kde máme snahu pracovať s deťmi a mládežou na všeobecnom športovom rozvoji. Dnes behám hlavne pre radosť z pohybu a na zdravie mojej rodiny. Rád hovorievam, že už si nemám čo dokazovať a je čas podeliť sa o radosť a všetky dobré veci, ktoré mi šport v živote dal. V Turci momentálne vediem krúžok Hravá atletika, so skvelými ľuďmi organizujem viacero detských podujatí (Atletický viacboj Turiec-Kremnicko, Európsky týždeň športu...) a zaujímavé behy Turiec trail vo Veľkej Fatre a Beh okolo prieprady v Turčoku. Aktívny a systematický beh som už dávnejšie zavesil na kliniec, pretože kvalitný maratónsky tréning si vyžaduje veľmi veľa času. Dnes sa športom hlavne zabávam.

Byvaš dosť ďaleko, čo priviedlo bežca tvojho kalibru do Poník?

Na Ponickéj Hute som našiel najlepšiu ženu v Slnecnej sústave, ktorá sa rozhodla, že sa stane mojou manželkou a matkou našich detí. Paradoxne, Gabika nikdy predtým nejakú extrémne nešportovala. Dnes je z nej aktívne športujúca mama a bez nej by sa mnohé moje organizačné aktivity zrútili. Spolu sa zabávame športom a spolu s nami aj naše deti. Viackrát som sa už na Memoriál Ondreja Holca chystal, no nikdy mi to nevyšlo. Poznám cyklo časovky Ponickými kiammi, ktorú som absolvoval asi dva alebo trikrát. Po bicykli prišiel čas na beh.

Ako vidíš naše preteky z pohľadu bežca?

Je super, že v Ponikách je partia ľudí, ktorí chcú takéto podujatie robiť. Viem, že to nie je jednoduché, ale tradícia viacerých ročníkov svedčí

▲ Gabriela a Ondrej Veselovskí s deťmi

o tom, že je tu perspektíva pokračovať a zlepšovať sa. Osobne si myslím, že každá obec na Slovensku by mala mať okrem futbalu a DHZ aj podujatie pre jednotlivcov. Zorganizovať bežecké preteky je fantastický spôsob, ako ukázať cezpoľným hosťom, čím je obec výnimočná. Trate pre dospeších sú vymyslené veľmi dobre. Je tu možnosť voľby medzi necelými štyrmi kilometrami pre začínajúcich a hobby bežcov, ale aj pekná a náročná 10 km trať so slušným „masaker stupákom“ v prvej polovici trate. Veľa bežcov príde s celou rodinou vďaka detským behom, čo je tiež pridanou hodnotou. Atmosféra, príjemní ľudia z organizačného tímu aj prostredie sú tu veľmi fajn. Otázka znie, či je snaha ponechať Memoriálu Ondreja Holca status príjemného jesenného obecného behu v počte štartujúcich pretekárov okolo čísla 100 alebo či je záujem spraviť z pretekov masovú akciu. Mne osobne sa páčia takéto preteky s rodinnou atmosférou. Pekné trate a rozumný termín sú predpokladom úspešného podujatia. Tieto podmienky sú zárukou skvelého zážitku a dnes bežci prichádzajú na preteky hlavne kvôli zážitku. Mal som super zážitok a dokonca aj s výkonom som bol spokojný, pretože pre svoju výkonnosť už toho až tak veľa nerobím. Srdečne ďakujem.

Ondrej Brzula

Športový klub OPL Poniky

Milí futbaloví priaznivci, v októbri sa skončila jesenná časť súťažného ročníka sezóny 2019/2020. Prinášame vám prehľad a výsledky našich mužstiev v kategóriách muží, mladší žiaci U13 a prípravka U11.

Muži: Seniorské mužstvo odohralo 11 zápasov s bilanciou 3 výhry, 1 remíza, a 7 prehíer. Pod nie práve najlepšie výsledky sa podpísalo niekoľko faktorov, najmä malá šírka kádru, odchody hráčov a niektoré zranenia. Pevne veríme, že chlapci zabijú, cez zimnú prestávku sa podarí vhodne doplniť káder a zodpovedne sa pripraviť na jarnú časť sezóny.

Odohrané zápasy:

ŠK HELPA – ŠK OPL PONIKY 1:2
ŠK OPL PONIKY – FK 1928 JASENIE 0:3
TJ TATRA Č. BALOG – ŠK OPL PONIKY 5:0
ŠK OPL PONIKY – TJ ŠK HRONEC 6:1
TJ PARIZÁN OSRBLIE – ŠK OPL PONIKY 9:1
ŠK OPL PONIKY – OFK SLOVAN VALASKÁ 4:3
FK SOKOL NEMECKÁ – ŠK OPL PONIKY 1:1
ŠK OPL PONIKY – FK 34 BRUSNO 1:2
TJ SLOVAN BEŇUŠ – ŠK OPL PONIKY 7:0
ŠK OPL PONIKY – FK SOKOL BRAVACOV 1:5
TJ MLADOST LUČATÍN – ŠK OPL PONIKY 2:0

Mladší žiaci U13: Mládežnícke družstvo v tejto kategórii má za sebou 8 zápasov jesennej časti, v ktorej si pripísali jednu výhru, jednu remízu

a 5 prehíer. Gólovo sa presadili najmä dvaja sedemgóloví hráči, a to Adam Brozman a Ján Šípka.

Odohrané zápasy:

FK BANÍK LUBIETOVÁ – ŠK OPL PONIKY 4:2
ŠK OPL PONIKY – ŠK BADÍN 3:3
FK PODKONICE – ŠK OPL PONIKY 1:12
ŠK OPL PONIKY – TJ SOKOL JAKUB 1:4
OFK SLOV. LUPČA – ŠK OPL PONIKY 5:0
ŠK OPL PONIKY – FK BANÍK LUBIETOVÁ 1:3
ŠK BADÍN – ŠK OPL PONIKY 3:0

Prípravka U11: Naši najmenší futbalisti po výhre na turnaji o pohár starostu obce Selce (viď foto), pokračujú v pekných výsledkoch aj vo svojej vekovej kategórii a priebež-

ne im patrí 1. miesto. Po deviatich zápasoch majú na svojom konte 6 výhier, 2 remízy a jednu prehru, so skóre 20:5. Najlepšími strelcami sú sedemgólový Adam Brozman a štvorgólový Ján Potkan.

Odohrané zápasy:

ŠK SELCE – ŠK OPL PONIKY 3:1
ŠK OPL PONIKY – FK ŠALKOVÁ 8:0
ŠK OPL PONIKY – FK PODKONICE 3:1
OFK PRIECHOV – ŠK OPL PONIKY 0:0
ŠK OPL PONIKY – ŠK SELCE 4:0
FK ŠALKOVÁ – ŠK OPL PONIKY 0:0
FK PODKONICE – ŠK OPL PONIKY 0:1
ŠK SELCE – ŠK OPL PONIKY 0:1
ŠK OPL PONIKY – FK PODKONICE 2:1

Marek Matuška

Memoriál Júliusa Krňana

Posledný septembrový piatok v Poltári sa niesol v znamení športového boja o víťazstvo. Súťažili sme v troch disciplínach: štafeta na 400 metrov cez prekážky, požiarneho útoku CTIF a najkrajšia disciplína pre všetkých - požiarneho útoku s vo-

dou. Po absolvovaní všetkých disciplín a spočítaní bodov bolo jasné, že z Poltára si odnášame 1. miesto z každej disciplíny. Pri nástupe a vyhodnotení sme prevzali štyri poháre za víťazstvo a jeden Putovný pohár, na ktorom je už aj naša stužka po-

tvrdzujúca víťazstvo. Po súťaži sme sa ako každý rok zastavili na chutnú pizzu v Zbrojnici Halič Jozefa Pročka. Tu sme naše víťazstvo oslávili.

O týždeň neskôr 5. a 6. októbra sme sa zúčastnili na ďalších súťažiach. Najskôr na branných pretekoch jesenného kola hry Plameň v Zákopčí - Tarabove (okres Čadca) za účasti 26 tímov. Skončili sme na 1. mieste aj napriek ťažkým podmienkam, keďže celý deň pršalo a trať bola mokrá a bahnatá.

Daždíva bola aj nedeľa v Spišskom Podhradí. Tomu zodpovedala aj mokrá a klzká trať a prekážky. Tréner nám pripomenul, že zdraví sme prišli a zdraví by sme sa mali vrátiť. Náš výkon nebol stopercentný, možno to bolo aj dobre, keďže sme boli svedkami mnohých pádov a úrazov.

Za krásne ukončenie sezóny a reprezentáciu obce sa chceme poďakovať trénerovi Paľkovi Lomenovi a Katke Lomenovej, pani starostke, prednostovi Ocú, ale aj rodičom, ktorí nás v tomto športe podporujú.

Tím Plameň

PS: Okrem reprezentovania v hasičskom zbore sa Patrik Lomen ako mladý hasič začal venovať aj rybolovu. Po počiatočnom nadšení a prvých skúsenostiach sa rozhodol spolu s otcom zarybníť nádrž v Ponickej Lehôtke. Čiasťočne sa im to aj podarilo. Do nádrže vypustili 40 karpov a karasov. Krásna a prospešná záľuba. Len tak ďalej!

Ponickými kiarmi 2019

Nový traťový rekord

Daniel Onderčanin z cyklistického klubu CK Route 66 suverénne vyhral absolútne poradie 5. ročníka cyklistickej časovky Ponickými kiarmi.

Na pretekoch sa zúčastnil prvýkrát a k jeho výkonu sa hodí najlepšie ošúchaná fráza: prišiel, videl, zvíťazil, a to dokonca v absolútne najrýchlejšom čase. Po štarte v Šalkovej vyrazil prvý a počas celej trojkilometrovej trate už nikoho pred seba nepustil. Lepší čas ako bol doterajší rekord, dosiahol aj druhý pretekár v cieli, Matej Mydla. Najúspešnejší účastník a už doslova symbol našich pretekov Jožko Korýtko vyhral tentoraz „len“ svoju kategóriu a v celkovom poradí skončil na 4. mieste. Najstarším účastníkom bol znovu Ivan Meiszlinger a zaslúžene získal dres, rovnako, ako minulý rok.

Ponické kiare sme v porovnaní s prechádzajúcimi ročníkmi posunuli o týždeň neskôr kvôli termínovej kolízii s horským duatlonom Kráľ Polany. Viacerí pretekári sa zúčastňujú na oboch podujatiach

a nechceli sme prísť o ich účasť. Napokon to dopadlo v náš prospech, na Polane zapršalo, my sme mali šťastie na ideálne cyklistické počasie. Dobré podmienky určite prispeli k výborným výkonom, celková úroveň pretekov sa zvyšuje. Ak nazrieme do výsledkov, tak je zaujímavé, že čas, ktorý stačil v prvom ročníku na 2. miesto v celkovom poradí, by teraz znamenal len 20. miesto. S krátkou, ale náročnou traťou sa popasovalo 65 pretekárov, domácich Poničanov bolo žiaľ menej, veríme, že o rok ich bude na štarte znovu viac.

Ján Matula

▲ Zľava: Aleš Milan, Jozef Korýtko, Andrej a Martin Špičkovci, Ján Matula

Výsledky

Muži 19 – 35 rokov:

1. Daniel Onderčanin (CK Route 66) 0:09:36,2,
2. Matej Mydla (Expendables Cycling Team) 0:09:59,3,
3. Lukáš Houda (Zvolenský čerti) 0:10:17,4.

Muži 36 – 49 rokov:

1. Jozef Korýtko (Rossignol) 0:10:32,4,
2. Martin Kučerka (Bojná bike team/Bojná) 0:10:48,6,
3. Aleš Milan (INLOGIC Games) 0:10:54,6.

▲ Daniel Onderčanin

Muži 50 a starší:

1. Jozef Medveď (Rakytovce) 0:10:48,5,
2. Samuel Poliak (CK ROUTE 66) 0:11:20,7,
3. Ľuboš Hošala (ISAKO šport Košice) 0:11:48,4.

Ženy 19 - 44 rokov:

1. Marcela Medveďová (Ck po robote Nemce) 0:14:13,8,
2. Zuzana Haasová (Banská Bystrica) 0:16:04,3,
3. Janka Beňová (Svetielko nádeje/Poniky) 0:16:50,2.

Ženy 45 a staršie:

1. Tatiana Vančová 0:15:24,8,
2. Eva Fartelová (obe CK Witzenmann Vlkanová) 0:16:07,0,
3. Zuzana Barthová (AK ZvP Lučatín) 0:18:35,7.